

articolul 53 primul paragraf din Statutul Curții, precum și cu articolul 254 al șaselea paragraf din Tratatul FUE și cu articolul 113 din Regulamentul de procedură — Încălcarea articolului 67 alineatul (1) din Tratatul FUE coroborat cu articolul 113 din Regulamentul de procedură — Încălcarea articolului 5 alineatele (1) și (2) din Tratatul UE coroborat cu articolul 4 alineatul (1) din Tratatul UE și cu articolul 113 din Regulamentul de procedură — Încălcarea articolului 5 alineatul (4) din Tratatul UE coroborat cu articolul 113 din Regulamentul de procedură — Nemotivare — Inadmisibilitatea acțiunii în cazul reprezentării prin avocați care au un raport de muncă cu partea reprezentată

Dispozitivul

1. Respinge recursurile.
2. Obligă Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej și Republica Polonă la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 311, 22.10.2011

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 19 iulie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Raad van State — Țările de Jos) — A. Adil/Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

(Cauza C-278/12 PPU) (¹)

[Spațiul de libertate, securitate și justiție — Regulamentul (CE) nr. 562/2006 — Codul comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen) — Articolele 20 și 21 — Eliminarea controlului la frontierele interne — Verificări în interiorul teritoriului — Măsuri care au un efect echivalent cu cel al verificărilor la frontiere — Reglementare națională care permite controale privind identitatea, cetățenia și dreptul de ședere efectuate de funcționarii însărcinați cu supravegherea frontierelor și cu controlul străinilor într-o zonă de 20 de kilometri de la frontiera comună cu alte state părți la Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen — Controale care urmăresc combaterea șederii ilegale — Reglementare care prevede anumite condiții și garanții în ceea ce privește în special frecvența și intensitatea controalelor]

(2012/C 355/12)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: A. Adil

Pârât: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Raad van State — Interpretarea articolului 21 din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul

de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 105, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 8, p. 5) — Suprimarea controlului la frontierele interne — Posibilitatea unui stat membru de a efectua controale de poliție pe teritoriul său într-o zonă cuprinsă între frontiera terestră a acestui stat cu țările limitrofe și o linie trasată la 20 de km în interior — Controale legate de verificarea respectării normelor aplicabile în materie de ședere — Posibilitatea de a efectua astfel de controale în simplul temei al unor informații generale legate de prezența unor resortisanți ai unor state terțe aflați în situație ilegală în zona de control sau necesitatea de a dispune de indicații concrete referitoare la situația ilegală a persoanei controlate — Admisibilitatea unei reglementări de stabilire a anumitor criterii cantitative privind numărul maxim de controale ce pot fi efectuate în cursul unei anumite perioade

Dispozitivul

Articolele 20 și 21 din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen) trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații naționale, precum cea în cauză în acțiunea principală, care permite funcționarilor însărcinați cu supravegherea frontierelor și cu controlul străinilor să efectueze controale într-o zonă geografică de 20 de kilometri de la frontiera terestră dintre un stat membru și statele părți la Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune, semnată la Schengen la 19 iunie 1990, pentru a verifica dacă persoanele controlate îndeplinesc condițiile de ședere legală aplicabile în statul membru în cauză, atunci când aceste controale sunt întemeiate pe informații generale și pe experiența privind șederea ilegală a persoanelor de la locurile efectuării controalelor, atunci când acestea pot fi de asemenea efectuate într-o măsură limitată pentru a obține astfel de informații generale și date privind experiența în această materie și atunci când exercitarea lor este supusă unor anumite limitări referitoare în special la intensitatea și la frecvența acestora.

(¹) JO C 287, 22.9.2012

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Krajský súd v Prešove (Slovacia) la 3 august 2012 — GIC Cash as/Marián Gunčaga

(Cauza C-373/12)

(2012/C 355/13)

Limba de procedură: slovaca

Instanța de trimitere

Krajský súd v Prešove

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: GIC Cash as

Pârât: Marián Gunčaga

Întrebările preliminare

1. Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene ⁽¹⁾ (denumită în continuare „Carta”) coroborat cu articolul 38 din aceasta, cu articolul 6 alineatul (1) și cu articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii ⁽²⁾ trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care o instanță sesizată cu soluționarea unui litigiu privind un contract încheiat cu consumatorii trebuie să aprecieze dacă o clauză este abuzivă, iar o instanță dintr-un alt stat membru a statuat deja, în împrejurări de fapt similare, că o clauză contractuală cu un conținut similar sau identic (cu aceasta) este abuzivă, consumatorul are dreptul ca, în scopul aprecierii caracterului abuziv al clauzei care face obiectul disputei, instanța (sesizată cu litigiul menționat) să țină cont de decizia adoptată de instanța din celălalt stat membru?
2. În ipoteza unui răspuns afirmativ la prima întrebare, instanța în cauză încalcă dreptul fundamental al consumatorului, prevăzut la articolul 47 coroborat cu articolul 38 din Cartă, în cazul în care nu ține seama de decizia unei instanțe din alt stat membru privind caracterul abuziv al unei clauze contractuale cu un conținut similar sau identic?

⁽¹⁾ JO C 364, p. 1.

⁽²⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95 p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

Recurs introdus la 22 august 2012 de Fruit of the Loom, Inc. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 21 iunie 2012 în cauza T-514/10, Fruit of the Loom, Inc./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-392/12 P)

(2012/C 355/14)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Fruit of the Loom, Inc. (reprezentanți: S. Malynicz, Barrister, și V. Marsland, Solicitor)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 21 iunie 2012 în cauza T-514/10;
- obligarea OAPI și a intervenientei la suportarea propriilor cheltuieli de judecată și a cheltuielilor efectuate de recurentă.

Motivele și principalele argumente

Tribunalul a omis să aprecieze că, în temeiul articolului 15 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind marca comuni-

tară ⁽¹⁾, analiza cuprindea de fapt trei etape. În primul rând, este necesar să se aprecieze caracterul distinctiv al mărcii, astfel cum a fost înregistrată. În al doilea rând, este necesar să se aprecieze caracterul distinctiv al mărcii, astfel cum a fost utilizată. În al treilea rând, este necesar să se verifice dacă a fost alterat caracterul distinctiv al mărcii, astfel cum a fost înregistrată. Dacă Tribunalul ar fi adoptat corect această abordare, ar fi constatat că probele legate de utilizare îndeplineau condițiile prevăzute la articolul 15 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 privind marca comunitară.

Tribunalul a impus o regulă eronată de interpretare a mărcii comunitare, regulă în temeiul căreia, dacă consumatorii dintr-un stat membru nu înțeleg un element verbal al unei mărci (pentru că este vorba despre un cuvânt obscur într-o altă limbă a Uniunii sau pentru că acesta nu este asemănător cu niciun cuvânt din propria lor limbă), elementul respectiv trebuie totuși să fie considerat ca având același caracter distinctiv ca un element verbal pe care îl înțeleg și care are la rândul lui caracter distinctiv.

Tribunalul a omis să ia în considerare sau să aplice prin analogie jurisprudența Curții în ceea ce privește utilizarea în contextul caracterului distinctiv dobândit în temeiul articolului 7 din Regulamentul privind marca comunitară, potrivit căreia dobândirea unui caracter distinctiv poate rezulta atât din utilizarea, ca parte a unei mărci înregistrate, a unui element al acesteia, cât și din utilizarea unei mărci distincte împreună cu o marcă înregistrată (a se vedea Hotărârea din 7 iulie 2005, Nestlé, C-353/03, Rec., p. I-6135, punctul 30).

Tribunalul a denaturat faptele cu privire la utilizarea de către recurentă a cuvântului FRUIT în schimburile informale cu clienții săi. Spre deosebire de constatările efectuate de Tribunal, această utilizare nu era pur internă și constituia o utilizare serioasă a mărcii.

Tribunalul a denaturat faptele cu privire la utilizarea de către recurentă a mărcii FRUIT pe site-ul său www.fruit.com. Spre deosebire de constatările Tribunalului, această utilizare avea ca obiectiv să promoveze produsele și constituia o utilizare serioasă.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale di Fermo (Italia) la 29 august 2012 — Procedură penală împotriva lui M

(Cauza C-398/12)

(2012/C 355/15)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Fermo